

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Alithia

1882-07-22

þÿ ‘ 1 3 Å À Ä 1 ± 0 ¬

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11358>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίαν προκληρω...
Επίδοση...
Εξοπλισμός...

ΑΛΗΘΕΙΑ

Διακοπή...
Επίδοση...
Εξοπλισμός...

Εφημερίς Εβδομαδιαία.

Εκδότης ή συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A. C. Palaologos)

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ.

Εκ των δια του Αυστριακού κομισθέντων φύλλων άρνούμεθα τὰ έξής περί των Αίγυπτιακών.

«Επί πέντε όλαςώρας τὰ φοβερά στόμια των άγγλικών τηλεβόλων έξηρεύγοντο πυρ και σίδηρον κατά των φρουρίων Αλεξανδρείας και σιγήν έπιβαλόντα τοίς έν αυτοίς, καιπερ γενναίως άγωνισάμενοι, άνέφεξαν νέαν σελίδα του Αίγυπτιακού ζητήματος και περιήγαγον τους έν Αίγύπτω είς λίαν κρίσιμον θέσιν άπέναντι της κυριάρχου δυνάμειος άφ'ένος και των εύρωπαϊκών κυβερνήσεων άφ'έτερου. Πάντες βεβαίως διερωτώνται: και νυν τί γενήσεται;

Πολλοί εύρωπαϊκοί εφημερίδες έφρόνουσι ότι η Αγγλία δεν θα προέβαινε εις μεμονωμένην ένεργειαν παρά την γνώμην των λοιπών δυνάμεων και ότι ο ναύαρχος Σέϋμουρ θα περιωρίζετο εις άπλάς άπειλάς και δεν θα καθήρχετο μέχρι της χρήσεως της βίας. Η γνώμη αυτή έπεκράτει ήως και έν Αλεξανδρεία και ένταύθα καιτοι η έντονος στάσις της άγγλικής κυβερνήσεως και αι έκτακτοι αυτής παρασκευαι έδει να καταδείξωσι τοίς πάσιν ότι η ίσχυρά Αλβίων στερράν άπόφρασιν είχε να ένεργήη και να ένεργήη μόνη. Αλλά τὸ τόλμημα του ναύαρχου Σέϋμουρ, έκτός της ίδιαιτέρας φάσεως, εις ήν έρριψε τὸ ζήτημα, συνδέεται και προς τινας λεπτομερείας, αιτινες καθιστώσι την φάσιν ταύτην ιδιαιτέρως σπουδαίαν και άξιοσημείωτον. Ο άγγλος ναύαρχος ήρξάτο άπειλών τας έν Αλεξανδρεία άρχάς από έβδομάδος σχεδόν πλὴν η άπαξ καταδείξεν αυτοίς τὸν κίνδυνον, όν διέτρεχον η πόλις και τὰ φρούρια της Αλεξανδρείας εάν έξηκολούθει ο έξοπλισμός αυτών και ή άνέγεργισή οχυρωμάτων, και προσεκάλει αυτάς να παύσωσι τὸν έξοπλισμόν τουτόν: αι άπαντήσεις, ως έλάμβανεν έκαστοτε ή δύναντο να θεωρηθώσι ως περιφρόνησις των άπειλών αυτοῦ και ως χλεύη δια τὸν ναύαρχον δυνάμειος

έχούσης έγγεγραμμένην έν τοίς λαμ. προίς αυτής ναυτικοίς κατορθώμασι την λέξιν Αβουκίρ, ήτις είναι βεβαίως γνωστή τοίς Αίγυπτίοις. Έν τοιαύτη περιστάσει έπαυε πλέον ο Σέϋμουρ όν αντιπρόσωπος των δυνάμεων έν ειρηνική ναυτική επιδείξει και περιεβάλλετο όλον τὸν τύπον του άγγλου ναύαρχου, μέλλοντος να έκτελέση πιστῶς τὰς διαταγάς της κυβερνήσεως αυτοῦ. Είμαι όντως παράδοξοι αι πολλαπλαί άντιφάσεις, αιτινες παρετηρήθησαν κατά την φάσιν ταύτην του αίγυπτιακού ζητήματος. Δίς, τρίς ο άγγλος ναύαρχος έπέταξε ταίς έν Αλεξανδρεία άρχαίς να παύση ο έξοπλισμός των φρουρίων της πόλεως ταύτης, προς τουτό δε και προς τὸ ύπουργείον και προς αυτόν τὸν Χεδίβην έγραψε: πάντοτε δε έλάμβανε την διαβεβαίωσιν ότι ο έξοπλισμός έπαυσεν όλοτελῶς ένῶ αι διάφοροι υπό του άγγλικού στόλου γινόμενοι κατοπτεύσεις άπεδείκνυον τὸ έναντίον. Τέλος ο Σέϋμουρ έπηύθνε τελεσίγραφον, ο δε Αραβή πασάς άπαντῶν εις τὸ τελεσίγραφον τουτό έδήλωσε τῷ άγγλῷ ναύαρχῳ ότι ούδόλως παρεδέχετο τοῦς όρους αυτοῦ, ότε και έλήθη πλέον η όριστική άπόφρασις περί κανονισμού των φρουρίων. Σημειώσωμεν σπουδαίαν τινά λεπτομέρειαν. Τὸ αίγυπτιακὸν ύπουργείον άπεφάσισεν ότι τὰ φρούρια θ' άπήντων μετὰ τὸν τέταρτον κανονοβολισμόν έκ μέρους του άγγλικού στόλου. Έν Κ)πόλει όμως άλλοια άπάντησις έδιδετο τῷ Λόρδῳ Δούφφεριν. Ο «Ανατολικὸς Αγγελιαφόρος» γράφει ότι τὴν παρελλούση δευτέρα, ο πρεσβευτὴς της Αγγλίας έποιήσατο τὴ Πύλη προφορικὴν ανακοίνωσιν, έν η έλέγετο ότι εάν τὰ φρούρια της Αλεξανδρείας δεν άφωπλίζοντο έντός 24 ὡρων, ο άγγλικὸς στόλος θα έσφαιροβόλει αυτά. Ο επί των έξωτερικῶν ύπουργός, Εξ. Σαϊδ πασάς, άπήντησεν ότι εάν ο στόλος ήρχετο του πυρός, τὰ φρούρια δεν θ' άπήντων, παρεκάλει δε συγχρόνως τὸν Λόρδον Δουφφεριν γὰ μεσολαβήσῃ φιλικῶς παρά τῷ Λόρδῳ Γράμ-

βιλ και τῷ άγγλῷ ναύαρχῳ όπως μη έπισπεύσωσι τὰ πράγματα. Αλλ' ένῶ έντεῦθεν έδιδετο τοσοῦτον εύάρεστος και φιλική, οὔτως ειπεῖν, άπάντησις, η άγερωγία έν Αίγύπτῳ έσκήληνε τὰ πράγματα και ο κανονοβολισμός ήρξάτο. Αμα τὴν είδήσει ταύτη η Πύλη συνεκινήθη, και δικαίως, και τηλεγραφικῶς διετάχθη ο Μουσοῦρος πασάς να ποιήση παραστάσεις τῷ Λόρδῳ Γράμβιλ προς παῦσιν του κανονοβολισμού. Ηδη πῶς συμβιβάζεται η διαβεβαίωσις άφ'ένος ότι τὰ φρούρια δεν θα άπαντήσωσι και η ένεργεια έν Αλεξανδρεία άφ'έτερου; Η λύσις του λεπτοῦ τουτού σημείου του όλου ζητήματος άπόκειται νυν τὴ διπλωματία. Αλλ' αντίφασις μεταξὺ των δυό άπαντήσεων είναι καταδηλος, άνευ δε σχολίων αναγράφωμεν έκ του «Ανατολικού Αγγελιαφόρου» τὰς έπομένους σχετικὰς είδήσεις «Παρά τὰς όριστικὰς διαταγάς του Σουλτάνου, τὰ Αίγυπτιακά φρούρια άπήντησαν επί τινα χρόνον εις τὸ πυρ του άγγλικού στόλου». Και κατωτέρω. «Απειδείχθη νυν τρανώτατα υπ' αυτών τουτων των γεγονότων ότι και όν χρόνον αι Αίγυπτιακαί άρχαί έδήλουν ότι ούδεν άπολύτως έπραττον σχετικῶς προς όχυρώσεις και έξοπλισμούς, ο Αραβή παρά τὰς ρητάς διαταγάς του Σουλτάνου άνήγειρε και έξώπλιζε τὰ έν Αλεξανδρεία φρούρια.» Προς δε αναγράφωμεν έκ του αυτοῦ φύλλου την έπομένην βαρυσήμαντον είδησιν. «Λέγεται ότι η Πύλη έλαβε τηλεγράφημα παρά του Αραβή πασά δηλούντος ότι, καιπερ άναγνωρίζοντες οι έν Αίγύπτῳ την οθωμανικήν ήγεμονίαν ούδέποτε θα έπιτρέψωσι τοίς ξένοις την κατοχήν της Αίγύπτου έφ'όσον και εις μόνος Αραψ πατεῖ τὸ έδαφος αυτής.» Οὔτω λοιπόν, ως βλέπει τις, η διαγωγή των έν Αίγύπτῳ άρχῶν δικαιολογεί πως άπέναντι της Εύρώπης τὸ τόλμημα του άγγλου ναύαρχου, και ήδη οι επί την ύποστήριξιν των λοιπών μεγάλων δυνάμεων βασίζομενοι βλέπουσι διαφευδομένους έν τινι μέτρῳ τὰς έλπίδας

αυτών. Αλλεπάλληλοι είδήσεις διαβασθεῖσαι έκ Λονδίνου, έπιβεβαιώσιν ότι η Αγγλία ύποστηρίζεται ήθικῶς υπό τριών δυνάμεων έν τὴ ένεργεια αυτής έν άνάγκῃ δέυποστηριγθήσεται και υλικῶς ύπομιάσει δὸς έξ αυτών. Και δεν είναι βεβαίως δυσχερές να έννόση τις τινες αι δυνάμεις αυται αι μετὰ της Αγγλίας ίσχυρόν συνασπισμόν άποτελοῦσαι, και τινες αι λοιπαί δύο, αι άπομονωθεῖσαι, οὔτως ειπεῖν, έν τῷ ζητήματι τουτό. Ο «Χρόνος» του Λονδίνου βεβαίως ότι οι πρεσβευταί τριών έκ των μεγάλων δυνάμεων έπεδοκίμασαν την διαγωγήν της Αγγλίας έν Αίγύπτῳ. Ο Λόρδος Γράμβιλ άπαντῶν εις παραστάσεις του Μουσοῦρου πασά, ειπεν ότι η κυβερνήσις δεν δυναται να ανακαλέση την υπό τριών δυνάμεων ληφθεῖσαν άπόφρασιν, ήτις έπιδοκιμάζει την ένεργειαν της Αγγλίας. Ετερα τηλεγραφήματα, εις τινας κύκλους διαβιβασθέντα έν Κ)πόλει, έπεβεβαίουν πάσας τὰς είδήσεις ταύτας παριστῶντα μάλιστα την τετραπλὴν συμμαχίαν ως τετελεσμένον γεγονός. Προς δε άγγέλλεται ότι αι παρισυναί εφημερίδες έπιδοκιμάζουσι την έν Αίγύπτῳ στάσιν της Αγγλίας, η είδήσις δε αυτή είναι, ως γνωστόν, σπουδαιοτάτη λαμβανομένων μάλιστα υπ' όψιν των τελευταίων φημῶν περί της ένεργειας της Γαλλίας έν τῷ Αίγυπτιακῷ ζητήματι.»

Η Βακὴτ γράφει: Η Υψ. Πύλη άπέστειλεν εις τοῦς παρά ταίς μεγάλας δυνάμεισιν άντιπροσώπους αυτής δύο έγκυκλίους έν αἷς δηλοῖ ότι ο Δερβίς πασάς διεβεβαίωσεν ότι τὰ φρούρια Αλεξανδρείας δεν θ' άνταπαντήσωσιν εις τὸν άγγλικὸν στόλον. Κατά τὰς εις την Πύλην άποσταλείσας πληροφορίας παρά του Χεδίβου και του Δερβίς πασά αι όχυρωματικά έργασια έν Αλεξανδρεία από πολλοῦ έπαυσαν. Η Πύλη δηλοῖ προσετι ότι οι εύπειθεῖς κάτοικοι θα βλαβῶσι μάλα ως έκ του βομβολισμού, ότι θα προέλθωσιν έκ τουτου σοβαρά άποτελέσματα κατά της άπ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ο Λόρδος Δήμαρχος του Λονδίνου έθηκεν εις την διάθεσιν τής Α. Εξ. του Μ. Αρμοστού το ποσόν 200 λιρών αγγλ. ινα διανεμηθώσι τοις εν Αύπρω εξ Αιγύπτου απόροις πρόσφυζιν ή πράξις αυτή του ευγενούς και φιλανθρώπου Λόρδου Δήμαρχου επέσυρε την ευγνωμοσύνην και τας εύλογίας ου μόνον των ευεργετηθησομένων, άλλ' άλλάντων των εν Κύπρω. Ο Μ. Αρμοστής, ως έμαθωμεν, ώρισεν 100 λιρας διὰ τοις εν Λεμησσώ και 100 διὰ τοις εν Λάρνακι απόρους πρόσφυζας.

Την 3)15 Ιουλίου περί το μεσονύκτιον εισέπλευσεν εις τον λιμένα ήμων τὰ πολεμικόν «Ταμάρ» προερχόμενον εκ Μελίτης και φέρον τάγμα αποβατικού στρατού εξ 991 ανδρών, απέπλευσε δε, μετά προηγουμένη συνεννόησιν, εις Αλεξάνδρειαν άμείσως. Την αυτήν ήμεραν εισέπλευσε και τὸ έμπορικόν «Ροζίνα» φέρον εκ Μελίτης άνθρακας και πολεμοφόδια, την δε 4)16 ή «Ορόντης», και την 5)17 τὰ πολεμικά «Αστατος», «Κάρυσφορτ» και «Τουρμαλίν», άπαντα εκ Μελίτης, απέπλευσαν δε την Τρίτην εις Αλεξάνδρειαν μετά πολεμοφοδίων, παραλαβόντα και άνθρακας εκ τής «Ροζίνας», ήτις απέπλευσε την Τετάρτην πρωί εις Πόρτ—Σάϊδ.

Η Α. Εξ. ο Μ. Αρμοστής ανεχώρησεν έντευθεν εις Όλυμπον την πρωίαν τής Τετάρτης.

Ο διευθυντής του ένταύθα στρατιωτικού έπιμελητηρίου κ. Αρμοστρογγ ανεχώρησεν εις Αλεξάνδρειαν.

Τὰ περί σφαγών των Χριστιανών ενΚαίρω και τῶ έσωτερικῶ τής Αιγύπτου διαδοθέντα παρ' ήμιν, εύτυχῶς διαψεύδονται υπό έπιβατών, αναχωρησαντων εκ Καίρου την Τρίτην.

Εν τῶ λιμένι Ταμιάθεως Φελλάχοι και Βεδουίνοι, έπιβαίνοντες άκατίων (τσιριμιών) και ώπλισμένοι κατέσχον την παρελθούσαν Κυριακήν Συμαϊκόν πλοϊον, «Ηρακλῆς» άναμαζέμενον, χωρητικότητος 16 χιλ. κατόνων, περιέχον εύλειαν. Ο πλοίαρχος και άστρού του πληρώματος κατάρθρωσαν έμβάντες εις λέμβον να έπιβώσιν επί Ιταλικού πλοίου ήγκυρωβολημένου δύο μίλια μακράν του «Ηρακλέους» και να σωθώσιν, άπάραντος άμείσως του Ιταλικού άμα ειδε τὰ αιγυπτιακά άνάκτια καταδιώκοντα αυτό έν τῶ «Ηρακλῆ» ήγον μείνη δύο ναύται, οίτινες βεβαίως κατακρευοργήθησαν υπό των έπιβασιμένων πειρατών.

Τὸ Ιταλικόν πλοϊον, φέρον και τοις διασωθέντας έννεα Συμαϊούς, άρικετο εις τον λιμένα ήμων την Τετάρτην.

Την Πέμπτην παρεστήμεν εις τας εξέτασεις τής εν Άγία Φυλάξει δημοτικῆς Σχολῆς τής από έννεα μηνών υπό του έπιμελεός και ικανού διδασκάλου κ. Χριστοφόρου Χ. Κωνσταντίνου διευθυνομένης. Λαμβάνοντες υπ' όφει τὸ βραχὺ του χρόνου τής διδασκαλίας, λεγομεν ότι τὸ άποτελεσμα υπήρξε λίαν εύάρεστον, εις τούτο δε συνετέλεσαν πρώτιστα και μάλιστα ή έπιμελεια του διδασκάλου και ο ζήλος των Εφόρων κκ. Ίω. Χ. Τσαγγάρη, Μ. Χ. Τσαγγάρη, Ίω. Χ. Μάρκου, Χ. Χριστοφή Σχοινη, Παναγιώτου Γεωργίου και Νικολάου Χ. Μεσαρίτη, προς ους και απονεμομεν τον όφειλόμενον έπαινον. Η σχολή είναι έκτισμένη παρα την εκκλησίαν εν εύαέρω μέρει, έφοίτησαν δε εις αυτήν 27 εν όλω μαθηταί, αν και τὸ χωρίον ήδύνατο ν' αποστείλη εις την σχολήν ανω των πενήτηνonta. Ελπίζομεν ότι οί εκ των έγχωρίων δυστροπούντεςείσεται, συνετιζόμενοι και αναγνωρίζοντες τὰ εκ τής παιδείας καλά, θέλουσι μιμηθῆ έν τῶ μέλλοντι τὸ φιλόμουσον και αξιοζήλωτον παράδειγμα των λοιπών, αποπέλλοντες τὰ έαυτών τέκνα εις την σχολήν και συνεισφέροντες και αύτοι τὸ κατάδυναμιν εις την πρόοδον και προαγωγήν τής νεολαίας των, ως πράττουσιν άλλα χωρία μακράν των πόλεων κείμενα. Μετά τὸ πέρας των εξέτασεων οί εξῆς προσήνεγκαν και έκτακτον συνδρομήν εις την Σχολήν ο κ. Κ. Ν. Ρωσσιδης (εκ Λεμησσού) λίρας αγγλικῆς 2· ο κ. Ίω. Χ. Τσαγγάρη λ. άγ. 2· ο κ. Ίω. Χ. Μάρκου λ. άγ. 2· ο κ. Μιχαήλ Χ. Τσαγγάρη λ. άγ. 2· ο κ. Χ. Χριστοφῆς Σχοινη λ. άγ. 1· ο κ. Χριστόδουλος Ι. Ύφαριδης λ. άγ. 1· ο κ. Όθων Μιτέλλας λ. όθ. 1· ο κ. Γενέθλιος Μιτέλλας λ. άγ. 3. και ο κ. Χριστοφῆς Αργατούδης λ. άγ. 2. ήτοι εν όλω γρόσια γερά 1,968. Από καρδίας συγχαίρουμεν τοις φιλομούσοις τούτοις Κυρίως και εύχόμεθα τὸ εύγενές αυτώνπαράδειγμα να μιμηθώσι και άλλοι και μάλιστα ο εύκατάστατος Γεωργῆς Ίω. Χ. Παπα, όστις παρα τας παρακαλήσεις και παρακλείσεις όπως συνδρομή και αύτος τῆ Σχολῆς, έδειχθη λίαν άκαμπτos και άβέλτερος.

Από δύο ήμερών όρμει έν τῶ λιμένι ήμων μισρον θωμαρικόν πολεμικόν, άπερχόμενον εκ Κ)πδλως εις Τρίπολιν και προσεγγίσαν ένταύθα, όπως προμηθευθῆ άνθρακας, ων έλαφηνάναγκην κατά τον πλοϊον. Επί τῆ εμφανίσει του άτμοπλ. τού

του, τοσοῦτον ένθάρρησαν οί παρ' ήμιν Μισομεθανοί, ώστε πιστευσουν ότι ύψωθήσεται (1) εν Κύπρω ή θωμαρικῆ σημαία, εν τισι δε χωρίοις άπειλοοσι σφαγῆς (2) κατά των Χριστιανών κ.λ.π. ως έπραξαν οί εν Αιγύπτω φελλάχοι. Αγνωοῦσιν όμως, φαίνεται, οί εν τοις χωρίοις γεννάδει οὔτοι ότι εν Κύπρω οὔτε ή Κυβερνησις είναι Αιγυπτιακή οὔτε οί Χριστιανοί άποτελοῦσιν την μειονότητα του πληθυσμού.

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Τρόδος 19 Ιουλίου 1882.

Κύριε,
Έχω την τιμήν να παρακαλέσω ήμῶς να λάβητε την καλωσύνην να κοινοποιήσετε εν τῶ προσεχει φύλλω τής «Αληθείας» τὸ έπόμενον λάθος εν τῆ Έλληνικῆ μεταφράσει τής Έπιταγῆς VI 1882 § 23. Τὸ πρώτον μέρος του τμήματος ή αι Παράγραφοί Α ή Β, αντί του όπως νυν μετεφράσθησαν ώφειλον να έχωσιν ως εξῆς:—

23 Ουδεις δέλει θεωρείσθαι ως έχων προσόντα να εκλέγηται Πρόεδρος, Αντιπρόεδρος, ή Σύμβουλος Δημορχείου τινός, αν μη έχη τίτλον έγγραφῆς εν τῶ καταλόγῳ των ψηφοφόρων του τόπου ενθα πρόκειται ή εκλογή του Συμβουλίον, ουδέ αν ήθελε φορολογείσθαι επί ιδιοκτησίας τριαύτης ετησίου αξίας ως κατωτέρω ορίζεται, δηλ:

- Α. 1. ε. πόλει έχούσῃ πέντε χιλιάδας κατοίκους ή επέκεινα, ετησίου αξίας ουχι όλιγότερον των 20 λιρ.
- Β. 2. ε. πόλει έχούσῃ όλιγότερον των 5000 κατ., ετησίου αξίας ουχι όλιγότερον των λιρ. 10.

ΚΙΓΓ ΧΑΡΜΑΝ.

Βοηθός Αρχιγραμματεως Τῆ Συντάξει τής «Αληθείας».

Ο ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ.

Θά έθνηώνται βεβαίως οί ήμίτεροι αναγνώσται τὸ πρό ύπό και ήμισως έτους άρδρον της Επιστηρώσεως του διθνοός δικαίου σπιτεταγμένου από τον κ Ν. Ι. Σαρίπολον και σχολιάζον με πικράς εκφράσεις την του Ανωτάτου Δικαστηρίου έπιταγή, αναδημοσιευθεν δε υπό τινος συναδέλφου. Ο κ. Σαρίπολος πιστεύομεν ότι απολαύει υπολήψεις τινος ως «Έλλην νομικός» επειδή ουως είναι Κύπριος ή πατριωτισμός ήμβλινει την κρίση αυτου εις την περιστάσιν ταύτην. Επι τῆ σκοπῆ να εξαίξη τὰ ποθομένα συμπεράσματα, υπολαμβάνει ο κ. Σαρίπολος ότι ή έν λόγω Έπιταγή έγινε εν Κύπρω υπό του Sir Garnet Wolseley ή τινος των στρατιωτικῶν αυτου ακολουθων και οὔτω λαμβάνει άφορμήν εις έπίθεσιν. Ατυχώς όμως εξαίεται ότι τὸ έργον ήμῶς εις τον Sir Francis Beilly, ήτις τὸ μισροτέρον και μάλλον διακεκρωμενών νομικών εις την υπηρεσίαν της Κυβερνήσεως τής Αύτης Μεγαλειότητος έπι πολλά έτη χρηματίαςαντα συντάκτην των νόμοσχεδίων της Βουλῆς και των διά τας Αποικίας μεγάλησ σπουδαιότητος Έπιταγῶν και οὔτως αι ύπηρεσίαι έσχατως άγνωρισθησαν διά του διορισμού του Κ. C. Μ. C. (Μέγας ταξίαρχος του τάγματος των Ιπποτών του άριτείου των Άρτων Μιχαήλ και Ιακώβου) ως Ηασιλικού Συμβούλου, και Συμβούλου τῶν Ηασιδικῶν εν τῆ Βουλῆ των Κοινοτήτων, ήτις ήμῶς δεξιάτης αυτου εις έντιλως άνωτέρα πάσης άμφισβήσεως.

Αγνοοῦμεν τὸς τῶ κ. Σαρίπολου εν άρδρον τῶς ήμῶς επί τῶ αἰτω εναντιροπίαι. Πάσαν οί Sir Beilly εν ήτο τοσοῦτον απησυχολημένος ώστε να μη άχη καιρόν ν' αναγινώσκη τῆ Έπιταγήσιν του διδόντος δικαίου, ή και τας τῶς Κύπρον έφημερίδας. Οπωροῦσιν φαίνεται ότι έσι έπίσπερτη προσοχη του τῶ εν λόγω άρδρον άχρις ου έσηματίσιν εν τῆ αυτή έπιστωροῦ οὔτοιου και άξιολογῆσιν ήθρον καταδικάζον τους άνακριθείας εις τὸ κ. Σαρίπολου την έπίθεσιν και σχολιάζον την παραδοσὶν Αλληψιν άβρόσθητος η καταδεικνόντι ο κ. Σαρίπολος προς τας Αγγλικῶς νομαζτικῶς διατάξεις. Τὸ άρδρον τούτο και την ύπ αυτου έπίθεσιν του κ. Σαρίπολου κατεχώρησεν εις τας στήλας αυτης Έλληνικῆς τῆς συναδέλφου. (εν Νιου Κίτσιο τῆς 4. Ιουλίου 1882.)

Κατωτά άνάκτιον να ήμῶς τις εν μακρῶν εις την τῶ κ. Σαρίπολου φάλαρον και διακεκρωστικῆν άπάντησιν, ήτις περιλαμβάνει τινὰς εκ των φιλοφροσυνών ή κείων, τας όποιους ο κ. Σαρίπολος εὔ έμαθεν εκ τής συνήθους αυτης ήμισως τῶ συζητῆν μετ' ανθρώπων ύψηλῆς περιωπῆς εν τῶ νομικῶ αυτου έπιγγέλματι. Ίείως κατατά παράδοξον ότι πείθεται, ως ο ίδιος νομοδογῆ, περί της ανακριθείας— ουδεν όηποτε προελθούσῃς— των τριών αιτίσεων ως ο Sir Beilly μεταξυ πολλῶν άλλων συνείλεξε προς άνασκηνή. Η ύπερσπίσις του κ. Σαρίπολου, ή μάλλον ή προφασιολογία αυτου ύπ άτυχησάτη. Λέγει ότι ήχεν υπ' όφει εν τῶ έλληρικῆ τῆς έπιταγῆς μεταφρασιν και ότι αυτη εν έργον ενος Λεβαντίου, τόσον βαρβαρικόν, ώστε ήναγκάσθη να εκλαμβάνη ακριβῶς την άπιστροφον ήνοιαν εκείνης, την όποιαν αι λέξεις περιέχουσι. Είναι τῶ έντι άξιολύπητον ότι πρώτην ήδη φοράν διατίεται τὸ τοιοῦτο. ο κ. Σαρίπολος. Εν τούτοις ή μεταφρασις ή γα έν έργον ανδρώπου καθαρώς Έλληρ, ης καταγωγῆς και μορφώσεως, Έλληνος ύπηκόου, άπολαύοντος καλής υπολήψιως ως διδασκάλου και δοκίμου της Αγγλικῆς γλώσσης. Ουδέποτε ήχομεν άκούσει την λέξιν Λεβαντίως ως ο κ. Σαρίπολος μεταχειρίζεται αυτηνεφερομένην από Έλληνα καλής ανατροφῆς και άπειθυνομένην προς άλλον. Καί μοι νομίτι άικανόνυμα, έπισαίται, να συζητήσῃμεν μετά του κ. Σαρίπολου περί του ύφους έλληνικῆς μεταφράσεως, δυνάμεθα όμως να είπωμεν ότι ή μομφή του υἱς δίδει ουχι καλήν ιδέαν περί της καλής μορφώσεως των συμπατριωτῶν του εις τὰ Σχολεία της χώρας αυτών. Τὸ μόνον ίκανοποιητικόν της έπιστολῆς του μέρος είναι ή δήλωσις του κ. Σαρίπολου ότι δεν δέχεται περαιτέρω συζήτησιν. Είμεθα βεβαίως ο κ. Σαρίπολος εν τῶ συμφέροντι της ιδίας του υπολήψιως εὔ ήμῶς εις την τοιαύτην άπόφασιν αυτου.

Μεταφορέταις τάνωτέρω εκ του εν τῶ 38 φύλλον του Herald, αναγκαίον φρονούμεν να κάμωμεν γνωστον ότι αν ήκει ο τι ή ιδιότης ή ικανότης ενος school master and an English skolar δεν συνεπάγεται και την ικανότητα του δοκίμως μεταφράζειν νομικῶς Έπιταγῆς, δικαστικῶς έγγραφα διοικητικά ή και άλλα, αν μη ίδιαιτέρως κατέγεινεν ο μεταφρατής εις τῆς σχετικῆς διαλέκτου την μάθησιν και χρῆσιν των όρων αυτῆς [terms].

μεταφραστικῶν ἐν Ἀγγλῶν Ἐπιταγῶν καὶ ἡμεῖς ἐπιταγῶν καὶ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν τὴν ἀποστολὴν τῶν δικονομικῶν καὶ ἄλλων ὁμοίων ἐν τῇ Ἀγγλικῇ καὶ Ἑλληνικῇ γνησίᾳ διαλεκτῶ.

Ἐν τούτοις μαι δάνομεν ὅτι, ὡς ἐξηκολογησάμεθα πρὸς τὸν Ἐπιταγῶν μεταφραστικῶν ἐσπόμεθα εἰς τὸν τότε Ἑπιταγῶν Κράτου τὸ σχολεῖα ὑπὸ τὴν προσασίαν τῆς Ἀγγλίας τελούσης. Φαντάσθητε λοιπὸν τὴν Βρετανικὴν μόρφωσιν ἢ ἀνατροφὴν τοῦ Ἀγγλοῦ ἐκεῖνου, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ μεταφραστικὸν ἀνωτέρω ἄρθρον, ἀκόμη ἐπὶ τὴν λογικὴν ἢ τὰς ἱστορικὰς γνώσεις τοῦ ἰσίου ἀποσβάλλη τὴν ἡδὴ ἐν Ἑλλάδι ἐκπαίδευσιν ἢ ἡθικὴν μόρφωσιν ὅτι ἐπιτελεῖται ἐπαγγελμένοι τὸν διδάσκων ἴσως ἐξ ἀνάγκης ἢ ἐξ ἀλληλοδιδασκίας, καὶ μεταφράσει καὶ τὰς Ἐπιταγὰς ἢ ἄλλα σπουδαῖα ἔγγραφα τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Μ. Ἀρροτοῦ τῆς Κύπρου, ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς εἰς τὴν Ἑλλην.

Ἡμεῖς μὴ τυγχόντες Βρετανικῆς ἀνατροφῆς ἢ μόρφωστος, συγχωροῦμεν τὸν τοιοῦτον ὑβριτικὴν πεποιθότες ὅτι ὅταν παρέλθῃ ὁ θρόνος τοῦ ἢ ψυχρανθῆ ὀλίγον δὲ ὁ μολογήσῃ, καθ' ἑαυτὸν τούλαχόν, τὸ σφάλμα τοῦτο.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπ' αὐτοῦ καθηροῦμενον Καθηγητὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ τῆς Ἑλλάδος Πανεπιστημείῳ ἐπὶ 20ετίαν περίπου τοῦ Διδασκτοῦ Δικαίου, οὕτως εἶναι καὶ συγγραφεὺς, τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, οὕτως ἐπίσης εἶνε ἢ συγγραφεὺς, τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, οὕτως ἐπίσης εἶνε ἢ συγγραφεὺς, τὸν Διδάκτορα τῆς Νομικῆς τῆς ἐν Παρισίοις Σχολῆς, τὸν διὰ σημον δικηγόρον τῆς Ἑλλάδος, τὸ μέλος τοῦ ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου Ἰνστιτούτου, τὸν ἀντεπιτέλλοντα τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας, τὸν ἐταῖρον τῶν Ἀκαδημιῶν τοῦ Βελγίου τῆς Ἰσπανίας κτλ., τὸν συγγραφεὴ τῆς Πολιτικῆς μελέτης ἐπὶ τῆς Ἰστορίας τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, συγγραφεὴς ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων Ναπολέοντος τοῦ Γ', αὐτοκράτορος ἀξιόσαντος οἱ αὐτὴν νὰ ἀνακηρυχθῆ εἰς ἓκ τῶν Ἀθανάτων τῆς Γαλλίας, τὸν κ. Νικόλαον Ι. Σαρίπολον, ἐννοοῦμεν, ὅτε κἂν νὰ τὸν ὑπερασπισθῶμεν ἀναγκαῖον κρίνομεν, ἀφοῦ τοιαύτης λογικῆς ἀνατροφῆς ἢ γνώσεως κάτοχος ἦναι ὁ Ἀγγλος αὐτοῦ κατήγορος.

Ὅσον ὁμοίως ἀφορᾷ τὸν πελάτην τοῦ Sir Reilly, εἰς τοὺς ὀγκώδεις ἢ πολυγραμμίτους τίτλους τοῦ ὁποῖον οὐδένα εἶδον τιτλον ἀξίας ἐπισημονικῆς εἰμῆ, ἐκεῖνον ἢ ἐκεῖνον ὅς δέδωκεν αὐτῷ ἢ τῆς Κυβερνήσεως εὐνοία, ὡφείδεν ὁ τοῦ ἀντικρουμένου ἄρθρου συντάκτης νὰ μας σημειώσῃ ἢ ποῖον πανεπιστημίου Διδάκτωρ εἶναι, ποῖον Ἀκαδημιῶν μέλος, ἢ ποῖον συγγραμμάτων συγγραφεὺς.

Τὸν κ. Σαρίπολον κωλύουσι τὰ ἐπισημονικά του βραβεῖα, ὑπὸ τοσούτων Πανεπιστημίων ἀνεγνωρισμένων, νὰ ἔλθῃ εἰς περαιτέρω ἐπισημονικὴν συζήτησιν μετ' αὐτοῦ, οὕτως ὡς ἂν προσύταται εἰς τὴν ἀποστολῆν αἱ ἐπισημονικαὶ θέσεις.

Ἐν ὅλῳ ἔ' αὐτοῦ τῇ σμικρότητι, ὅταν γένη γινώσκον τὸ δίπλωμα ἢ ἢ ἐπισημονικὴ ἀξία τοῦ κ. Reilly, διδάκτωρ τῶν Νομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου, ἢ ἀνέμων προσωρινῶς ἐν Κύπρῳ, μαθαίνομεν εὐχαρίστως ὅτι ἐν τῷ τίτλῳ αὐτοῦ μέλλει νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Ἀγγλοῦ τούτου νομοδότην τὴν ratione legis τῶν ὄσων οὕτως ἐξέδοτο, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ οὐτε τὸν χαρακτῆρα, τὰ ἦθη ἢ τὰ ἔθιμα, οὐτε τὴν κρατοῦσαν ἐν Κύπρῳ Ὀθωμανικὴν Νομοθεσίαν, ἐμφολιάσας οὕτω τὸν τόπον μετ' Ἀγγλικὸν ἀγνώστους θεσμοῦς, οὕς ἔ' ἀποδείξῃ ἀκαταλλήλους ἢ ἀνεμφαμένους ὁ Ἑλλην νομικὸς μαθητὴς τοῦ κ. Σαρίπολου, ἢ καταστήσας τὴν Κύπρον ἀληθῶς Πύργον τοῦ Βαβέλ, ὑπὸ ἔποψιν νομοθεσίας.

Τὴν ἐξῆς εὐχαριστήριον ἐπέστειλαν οἱ ἐν Λεμεσῶ τῷ διευθυντῇ τοῦ ἀγγλικοῦ τηλεγράφου. Ἀξιότιμε Κύριε, Ἡ πόλις ἡμῶν καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἐξ Ἀγγλίας πρόσφυγεσιν κατὰ καθήκον ὁμολογοῦσι τῇ Ἀνατ. Τηλεγραφικῇ Ἐταιρίᾳ εὐκρινῆ εὐχαριστήρια ἐπὶ τοῖς ἀνακουμιστοῦς τηλεγραφήμασι καὶ χαίρουσιν ὅτι δύναται νὰ ἐξεργασθῶν αὐτῇ ταῦτα δι' ἡμῶν κατ' ἀξίαν διευδυνόντων τὰ ἐν Κύπρῳ γραφεῖα ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν. Ἀληθῶς, Ἀξιότιμε Κύριε, ἢ εὐκρινῆ καὶ ἢ προθυμία δι' ὧν ἀνακοινῶνται ἡμῖν τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμβαίνοντα καὶ ἢ ἄκρα ἡμῶν ἐγγύεια ἐπέβαλον ἡμῖν ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν ἐταιρίαν καὶ ἡμᾶς καὶ ἐκφίρομεν ἐπὶ τούτοις ἴσως ἐκατέρωθεν χάριτας παρακαλοῦντες, νὰ ἐξημεύσητε ταύτας ὅπου δι' καὶ ν' ἀποδείξησθε τὴν ἐκφρασιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης καὶ ἐξόχου τιμῆς, μετ' ὧν ἐπιτελοῦμεν. Λεμεσῶ 13 Ἰουλίου 1882.

Τῷ ἀξιότιμῳ Κυρίῳ J. H. BRAYSHAU, διευθυντῇ τῶν ἐν Κύπρῳ τηλεγραφείων. Ἐν Λάρνακι. Ὅλος ὑμέτεροι [ἔπονται αἱ ὑπογραφαί.]

Κύριε Συντάκτη τῆς "Ἀληθείας." Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσῃτε καὶ ταῦτα εἰς τὸ ἀξιότιμον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας. Εἶπομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις φύλλοις περὶ τῶν ἐν Πάφῳ δικαστικῶν ἐκτελεσθησάντων, δημοπρατικῶν μελῶν, καὶ ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν φυσικῶν κτηρημάτων τῶν κατοίκων. Περὶ τῶν ἐξαιτήσεων δὲ τῶν ἀρρένων ἤδη γράφομεν, ἐνδεῶς νὰ εἰπωμεν ἀπαιστώως ὅτι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτρον ἀπήντησαν καλῶς καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ ζήλου τῶν διδασκάλων κκ. Νικολάου Καλλοῦ καὶ Γρηγ. Νικολαΐδου, αἵτινες κατέβαλον ἀκόπως κότους οὐκ ὀλίγους, ἂν καὶ οἱ ταύτων γονεῖς ἀμοιροῦσι τῆς

αὐτῆς ἐπιμελείας καὶ ζήλου. Περὶ τῶν ἐξαιτήσεων τῶν παρθένων δὲν ἐνδεῶς νὰ εἰπωμεν τίποτε κατ' ὅτι δὲν ἔχοντες αἰσθητικὰς ἀνηκούσας πληροφορίες καὶ κατὰ τὸ σύστημα μᾶς δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ὁμιλοῦμεν ἐξ ἀκασίας, καὶ περὶ τούτων ἐπιφυλακτικῶς νὰ εἰπωμεν τοῖς φίλοις ἀναγνώσταις ταῖς ἐκείνους, ἐξ ἀλαστοῦ τῶν πηγῶν μετ' ὀλίγον. Τὸ νόστιμον καὶ περιούριον ὅμως εἶναι τὸ περὶ ψηφοφορῶν καὶ ψηφοφορίας. Καὶ οἱ μὲν ψηφοφοροῦμενοι καὶ ψηφοφοροῦντες πρέπει νὰ πληρώσωσι φόρον 20—10 λίρας ὁ ἐλάχιστος ὅρος καὶ εἰς ὧν ἐσσιζόμενοι ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι ἀνεῦρον ὡς τοιοῦτους δεκατέσσαρας ἐκ τῶν ἁθωμανῶν, καὶ ἐνία ἐκ τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες καὶ εἰσὶν ἐταῖμοι νὰ ψηφοφορήσωσι καὶ ψηφοφορήσωσι, μηδὲν σκεφθέντες περὶ τῶν πρὸς τὸ Κτήμα. ος χωρίων αὐτὰ ἀπέχουσι τοῦ Κτήματος δέκα πέντε λεπτὰ καὶ ἀνεῦ τούτων καὶ τῶν πόρων ἀπέχοντων δὲν δὲ ἦτο δυνατόν νὰ διατηρηθῆ ὑπὸ τῆς συστάσεως μέχρι σήμερον τὸ Δημαρχεῖον ὡς ἐπιμείνωσι οἱ ὁμογενεῖς μᾶς νὰ ἐκτελέσωσι τοῦτο, ἴσως θὰ θεωρηθῆ δίκαιον παρ' ἐκείνων κατ' ὅτι ὁ ψηφοφορῶν ἢ ψηφοφοροῦμενος ἀπὸ ἀκεῖναις συζητήσεως καταγινόμενος σπουδαζὼν κατὰ τὴν νεαρικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ἴσως προτιμότερον αἶμα ὁ παῖς φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν νὰ καταγίνῃται φιλοπορῶν διὰ τῆς δικέλλης νὰ δύναται νὰ ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα ἐν βραχυτέρῳ χρόνῳ τοῦ ψηφοφορῶν καὶ ψηφοφοροῦσθαι ἔστω καὶ ἀμοιρῶν τῆς ἐλάχιστης παιδείας τοῦτο ζητᾷ τὴν τεφωτισμένην κυβέρνησιν τὰ ἡμῶν, ὡς ἀποδεικνύει ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς κανονισμῶν καὶ εἰς ὧν εἴμεθα ἔτοιμοι καὶ προθυμοὶ νὰ συμβαδίσωμεν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σκοποῦμένων αὐτῆς. Τὴν παραμικρὰν ἀξίωσιν δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔξωμεν ἐπὶ τῷ λόγῳ ψευδοῦς κατηγορίας τῶν ἡδὴ ἀνηκόντων τῇ ἰσλαμικῇ θρησκείᾳ ψηφοφορηθησομένων καὶ ψηφοφόρων δεκατέσσαρων καθὼς ἢ τῶν ἐνία ὁμοφύλων Ἑλλήνων καθότι ἢ τὰ δύο φύλα ἐπίτανται καλῶς τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν τὴν ζωγραφικὴν. Ταῦτα τῆς τριμῆς ἐφ' ἡμεῖς γράφομεν τὰ ἀνωτέρω ἰστοχοκολλῆθαι εἰδοποιήσας ἐκ μέρους τοῦ Δημαρχείου δι' ἧς ἐλαττωταὶ ὁ ἀριθ. τῶν 14, κατὰ ἐνία καὶ τῶν ἐνία κατὰ 5, ὡς ἀντὶ δεκατέσσαρες ὀθωμανοὶ δὲ ἦναι μόνον πέντε καὶ τέσσαρες Ἑλληνας, οὐδεμίαν δὲ μελίαν ποιῆται διὰ τὰ περὶ ἐξ χωρία, αὐτῶν, ὡς εἶπομεν, δὲν εἶναι μακρὰν τῶν 15. λεπτῶν ὅσον Πάφος, Χλώρακ, Ἐμβό, Ἀναβαργός, Κονιά, Ἰερὸς κῆπος. Συγχαίρομεν λοιπὸν τοιοῦτους συμπολίτας ὑπάρχοντας αἰσθητικῆς ἐπιμελείας τῶν ὁμογενῶν ἀγαθῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν ζήλου. Παραδειγμα ἔχομεν χθεσινῆς πανηγύρεως μακρὰν τὸν Κτήματος τέσσαρας ὕρας ἐν Ἐξόσῳ, εἰς τὴν ὑπῆρχον δώδεκα ὀθωμανοὶ, ὑπάλληλοι λαμβάνοντες καὶ συλλέγοντες ἐκ τῶν πανηγυριστῶν ἂν ἐν γρόσιον ἂν καὶ λόχονα ἐπιλαίτες ἐν ἐνιαῖς γαίαις. Ἐκ τῶν ὁμογενῶν μᾶς οὐδεὶς ἐσυγχωρήθη νὰ ἐπιτηρῆ, τί ἀνέλεξεν ἀπὸ αὐτῆν τὴν πανηγύρεον, μόνος ἢ Δημαρχος γνωρίζει καὶ οἱ παρὰ

τούτου διορισθέντες. Ἀλλὰ ἐν δὲ τῶν αἰσθητικῶν ἀγαθῶν καὶ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ δημοκρατικῶν νόμον οἱ ἀπαιστώως περὶ τῶν ἐπισημονικῶν ἀγαθῶν. Περὶ τῶν Ἑπιταγῶν κινῶν δὲ τὴν πρὸς τὴν ἀναφύσιν ἐγγράφως τῶν ἐπισημονικῶν διοικητῶν ἀπαιστώως ἐφέτος ἀφοῦ εἶδον τὸν κίνδυνον ἐν Λάρνακι καὶ ἀλλαγῆ τῆς Νήσου ἐκ τῶν λυσσαλίων τούτων ζῶν, νὰ θανατωθῶσιν. Ἀλλὰ τίς τολμᾷ ἐλευθέρως νὰ ἐξαφανιστοῦντα ζῶα προνομιούχα; πλείστα ἀπὸ τῆς ὁδιορισθείας κυοκτόνος, ἀκούω διὰ, καὶ μηδὲν ἐγένετο κατὰ τῆς πληθῆος κινῶν τοιούτων.

ΠΑΦΟΣ 29]11 Ἰουλίου 1882. K. K.

ΛΥΣΙΣ. τοῦ 33 αἰγύματος τοῦς, οὔ, ὄς, σὺ. ΛΥΤΑΙ. Ἐ. Λεμεσῶ οἱ κ.κ. Ι. Καραγεωργιάδης, Ν. Σ. Φραγκοῦδης. Ἐν Λάρνακι ὁ κ. Μ. Θ. Βαλδασερίδης. Ἐν Ἀγ. Ἰωάννη ὁ κ. Χρ. Παπαδόπουλος.

Εἰς τὴν κεφαλὴν μου, φίλε, Καὶ ὁ "οὐς" ἢ τὸ "οὐς" εἶναι. Ἐν ἐκ τῶν τριῶν τὸ πρῶτον Ἀποκόφρ. δὲ θὰ μείνῃ. "Υς," τετράποδον θὰ γένη. Τὸ τετράποδον δὲ τοῦτο. Ἐν τὸ ἀναγραμματίσθης, "Σ" θὰ μείν', Ἰδὸν ἢ λύσις. Ἐν Λεμεσῶ. Μ. Ι. ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑ 34. Τὸ πρῶτον μ' εἶναι ἴσημα, τὸ δεύτερον μου ῥῆμα. Τὸ τρίτον πρῶτον παρὶτᾶ με ἄνωθεν ὀξείαν. Τὸ ὄλον μ' εἶναι τολισμὸς τῶν ἰσχυρῶν πλουσιῶν. Καὶ ἀσφαλῆς καταφυγῆ τῶν δυστυχῶν πενήτων. Κτήμα εἰμι πολύτιμον καὶ ἀφθιτον συγχρότως. Μόνα εἰμὲ δὲν ἀφαιρεῖ ὁ παντοκράτωρ χρόνος. Ὅταν με εἴρῃς, φίλε μου, εἰμὲ με ἀγαπήσῃς. Προσπάθησον τοῖς τέκνοις σου, νὰ με κληροδοτήσῃς. Ὅτι τοσοῦτον ἀγαθῶ μυστογραφῆται, διὰ, Ὅσον παρδίνος ἐγγυῆς τοῦ κήπου τῆς τᾶ ἰα. X. Π.

ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΙΤΗΣ. Ἐν τῷ κατα τὴν παραλίαν ἀγορᾶν παρὰ τὰ Μυραδωτικὰ καταστήματί μου ἀριθ. 66 πωλεῖται κτφ. φε. Ἐγγυῆς χροῦδρῶς ἢ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς. Οἱ βουλομένοι ἄς ἀπευθύνθωσιν εἰς ἐμὲ ἢ, δὲ μείνωσι λίαν εὐχαριστημένοι. Ἐν Λεμεσῶ τῇ 7]10 Ἰουλίου 82. Θ. Α. ΠΟΙΝΤΑΡΙΑΝΤ.